

Byl u toho vůl, ne kůň!

„O volkovi a Ježíšově narození se mezi pastýři vypráví tento příběh.“ řekl Manuel, když jsme dojedli. Prosil jsem jej, aby vyprávěl pomalu, protože jsem si chtěl všechno přesně zapisovat, a on pokračoval:

„V noci, kdy se měl Ježíš narodit, byla velká zima. Také oni měli za sebou dlouhou cestu a nenašli ani žádný pořádný nocleh. Museli se spokojit s přístřeším pro zvířata, a v jednom takovém nocoval právě volk. To on pak zahříval novorozeně svým dechem a byl mu nablízku.“

Zarazil jsem se a odložil pero. To nebylo nic pro mě ani pro můj historický příběh! Bylo to milé vyprávění o zvířátkách. Z toho nebude mít Teofil radost. Manuel zpozoroval mé pochybnosti a začal vysvětlovat: „Ten příběh se ti asi nelíbí, že? Ale to nevadí. Nemusíš si jej zapisovat, ale věř, že pro mě je důležitý. Je to podobně jako při setkání Marie s andělem Gabrielem. Říká nám: Nespoléhej příliš na své oči.“ Rozzlobil jsem se a vyskočil. Co si o sobě ten pastýř myslí? Tváří se jako učitel víry, ale to se mýlí. Svatá Písma znám určitě lépe než on! Manuel mě nechal na pokoji a šel nakrmit ovce. Stále pršelo. Postavil jsem se do dveří, pozoroval šedivou oblohu a pomalu se uklidňoval. Když kolem mě za chvíli Manuel prošel, pošeptal mi ještě: „O volu ve stáji opravdu psát nemusíš. Pamatuj si ale, že tam nebyl kůň, ale vůl, protože vůl je zvíře k práci. Bůh nepřišel jako král na koni a s mečem. Přišel jako dítě k lidem, kteří měli všeho málo. Málo peněz, málo jídla, málo znalostí, ale mnoho práce a vůl jim s tou prací pomáhal. Proto je pro mě důležitý.“